

forekommer mig virkeligt, at det er i høi Grad sangvinist, naar man troer, at man med en saadan Lov kan faae en Skatteindtægt her i Landet af 100 Millioner Rigsdaler, fori man har kunnet faae en saadan Indtægt ud under andre Forhold, hvor der ikke var en saadan Opfordring til at skruue Indtægtsansættelserne ned. Ganske vist har der altid været en Opfordring for Skattehderne til at arbejde hen i denne Retning, men dette har under de tidligere Forhold fundet en Modvægt i Rigningscommissionerne. At det Resultat, som tidligere er fremkommet af Rivningen mellem Skattehderne paa den ene Side og Rigningscommissionerne paa den anden Side, imidlertid nu skulde blive uforandret, naar baade Skattehderne og Rigningscommissionerne i skjøn Samvirken vilde arbejde hen til det samme Maal, nemlig til at faae Skatten sat saa lavt som muligt, det kan jeg umuligt troe. Man har nu ganske vist ogsaa følt, at der trængtes til et Correctiv. Et saadant Correctiv fandtes jo allerede i Lovforslaget, som det blev forelagt af Regjeringen, i det Mindste til en vis Grad, — og rigtignok kun med Hensyn til Landcommunerne — nemlig i Lovforslagets § 6. Det var i mine Dine et virkeligt, om end — som det ogsaa forekommer mig — et ufuldstændigt Correctiv, der fandtes i § 6, men denne § 6 vil man jo nu ikke have. Derimod vil man nu som Correctiv have nogle Regjeringscommissairer, enhver for et vist Antal af Communer, Embedsmænd med en Indtægt af ikke over 500 Rd. hver. Jeg tilstaaer, at jeg anseer dette Correctiv for at være aldeles utilfredsstillende. Dersom jeg har Ret i, at der nødvendigviis maa være den Tendents hos Communerne i Almindelighed, som jeg har angivet, til at sætte Skatten saa lavt som muligt, saa forekommer det mig ogsaa klart, at det, med Virkning at skulle sætte sig op mod denne almindelige Tendents, vil være en Opgave, som vil kræve en saa stor Energi og Villiekraft og tillige en saa stor Ild og Arbeidsdhgtighed hos den Paagjældende, for at han kan komme i Besiddelse af de Vaaben, der ville være ham fornødne for at kunne optage Kampen med Communerne, at jeg maa tilstaae, at jeg troer, at der vil være meget Faa, der ville driste sig til at optage denne Kamp for Alvor i det

Store. Jeg vil slet ikke benægte, at der vil kunne findes en eller anden Regjeringscommissair, som vil være tilstrækkeligt myndig og bestemt til at gjøre dette, men, om der ogsaa vil kunne findes En eller Anden, som vil gjøre det, hvad vil der saa derved være vundet? Netop derved vil der jo fremkomme en Ullighed, idet man i nogle enkelte Kredse omgjør Rigningerne efter Principer, der ere strengere end de, som man har fulgt i de andre Kredse i Landet. Jeg maa derhos give det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (N. Rasmussen) fuldkommen Ret i, at det ganske vist — og det efter min Mening med Grund — vil blive følt ubehageligt af Communalbestyrelserne, naar de saaledes skulle see de Rigninger, som de have udført, og om hvilke de vide, at de have udført dem med ligesaa megen Samvittighedsfuldhed som de fleste andre Communer i Landet, omgjorte og cæserebe af en enkelt Embedsmand, som det tilfældigviis er faldet i deres Lod at have som Regjeringscommissair. Man har jo nu rigtignok indrettet en Appel fra Regjeringscommissairerne til Overstattecommissionerne; men hvorledes har man dannet disse Overstattecommissioner? Jeg skal ikke opholde mig ved, at man, naar man seer paa deres Sammensætning, nærmest kommer til at tænke paa Landvæsencommissioener, at man, hvad der navnlig forekommer mig mærkeligt, har fundet det nødvendigt i Rjødstadsager baade at have en Landvæsencommissair og en Landinspecteur med. Men det forekommer mig at være klart, at man ved Dannelsen af denne Commission i det Hele taget nærmest har tænkt paa de Klager, som kunne indkomme fra enkelte Individier over, at de ere blevne forurettede af deres Rigningscommissioener, men at man derimod ikke egentligt har tænkt paa de større Conflictter, som kunne opstaae imellem Communerne og Regjeringscommissairerne om de Principer, som i det Hele ere blevne fulgte ved Rigningerne, thi ellers kan jeg ikke troe, at man vilde have givet disse Overstattecommissioner en saadan Charakter af aldeles locale Amtcommissioener; som saadanne troer jeg godt at kunne betegne disse Commissioner, hvori Majoriteten dannes af Amtmanden og een Mand, som han har udnevnt, og en anden, som Amtsrædet har